

Πόλεμος και Ειρήνη μέσα από την Τέχνη

Pablo Picasso, Γκερνίκα, 1937.

Το έργο αποτελεί ηχηρή απάντηση του ζωγράφου στον βομβαρδισμό της ισπανικής πόλης Γκερνίκα από τους Γερμανούς και τους Ιταλούς, τον Απρίλιο του 1937. Χωρίς να γίνεται περιγραφική απεικόνιση του βομβαρδισμού, η απόδοση του γεγονότος επιτυγχάνεται αφαιρετικά, με μια σειρά επιμέρους θεμάτων, που όμως διατηρούν έντονο συμβολισμό. Νοηματικό κέντρο του έργου, ο θάνατος. Βασικό χαρακτηριστικό του, οι κατακερματισμένες και φαινομενικά ασύνδετες, μεταξύ τους, εικόνες.

Christopher Nevinson, «Τα Μονοπάτια της Δόξας» (1917).

Με το ξέσπασμα του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου, το 1914, ο Νέβινσον υπηρέτησε ως εθελοντής στον Ερυθρό Σταυρό, ενώ στη συνέχεια, το 1917, διορίστηκε από το Βρετανικό κράτος επίσημος καλλιτέχνης του πολέμου. Όμως, παρά την ιδιότητα του δημιουργού του, το έργο «Τα Μονοπάτια της Δόξας» απορρίφθηκε από τη στρατιωτική λογοκρισία της εποχής και απαγορεύτηκε αρχικά η έκθεσή του. Ο πίνακας εικονίζει δύο Βρετανούς στρατιώτες να κείτονται νεκροί στο πεδίο της μάχης, ανάμεσα σε συρματοπλέγματα.

Πάμπλο Πικάσο, *Παιδί με περιστέρι*

Κεντρικό θέμα της σύνθεσης είναι ένα παιδί που ευαισθησία στα χέρια του ένα περιστέρι. Το σύμβολο ειρήνης, αγνότητας και ελπίδας.

κρατά με ιδιαίτερη περιστέρι είναι

Η

Ελευθερία οδηγεί τον λαό” του Ευγένιου Ντελακρουά

Εμπνευσμένος, όχι από τη Γαλλική Επανάσταση όπως συχνά εσφαλμένα λέγεται, αλλά από την Ιουλιανή Επανάσταση, ο πίνακας κατάφερε να λειτουργήσει ως σύμβολο των αγώνων, που ακολούθησαν, για την ελευθερία. Η γυναίκα-έμβλημα της ελευθερίας- στέκει στο κέντρο του κάδρου, γυμνόστηθη και δυναμική, χωρίς συμμετρική ακολουθία με τον υπόλοιπο λαό, κρατώντας με υπερηφάνεια στο χέρι της την γαλλική σημαία. Πρόκειται για ένα έργο όπου τα συμβολικά στοιχεία μπλέκονται με τα ρεαλιστικά, η αλληγορία προκύπτει μέσα από φαινομενικά ρεαλιστικές καταστάσεις ενώ η δραματικότητα του τονίζεται από την ανήσυχη κίνηση των ανθρώπων.

Σταυρούλα Ζαχαρία - Ελένη Καραγιώργη - Αγγελική Δίγκα